

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІ ТА ПРОВЕДЕННЯ ВЕТЕРИНАРНО-САНІТАРНИХ ЗАХОДІВ НА СВИНОКОМПЛЕКСАХ

Дейна Д.Г., здобувач вищої освіти ОП «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Жуковський М.О., асист.

Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ, Україна

Вступ. В даний час рентабельне свинарство можливе в господарствах тих, що мають власну кормову базу, свиноферму із закінченим циклом виробництва і підприємства для глибокої переробки продукції. Свинарство в Україні — друга галузь після птахівництва, яка перейшла на промислове виробництво свинини.

Наразі, необхідно по-новому вирішувати питання ветеринарного обслуговування тваринницьких господарств промислового типу, зокрема свинокомплексів, комплектувати їх здоровим поголів'ям, що зобов'язує ветеринарних фахівців підвищувати рівень організації ветеринарної справи, запроваджувати інноваційні розробки, звертати особливу увагу на проведення профілактичних, протиєпізоотичних, ветеринарно-санітарних заходів, попередження занесення заразних і виникнення незаразних хвороб.

Мета: розглянути особливості організації та проведення ветеринарно-санітарних заходів на свинокомплексах в Україні.

Матеріали і методи досліджень. Матеріали досліджень слугували: документи зооветеринарного обліку і звітності, плани профілактичних та протиєпізоотичних заходів, технологічні схеми проведення профілактичних заходів в господарстві ТОВ АФ «Вперед». Для наукового обґрунтування результатів досліджень використаний методи порівняння, статистичного аналізу та моніторингу особливостей ветеринарно-санітарних заходів.

Результати досліджень. Служба ветеринарної медицини в свинарських комплексах здійснюється лікарями ветеринарної медицини та операторами з ветеринарної обробки тварин і приміщень (Недосєков В.В., 2019).

Організована ветеринарна служба на свинарських комплексах залежить від виробничої потужності. Завдання ветеринарних спеціалістів – проводити масову профілактичну обробку свиней проти незаразних та інфекційних хвороб. На свинарських комплексах на 54 тисячі голів рекомендовано мати ветеринарну лабораторію, в'їзний дезбар'єр, забійно-санітарний пункт, карантинне приміщення (Аграрний сектор України, 2021).

Промислові комплекси та спеціалізовані господарства з вирощування і відгодівлі свиней утримуються на режимі підприємств закритого типу. Спеціалістам ветеринарної медицини забороняється обслуговувати тварин у особистому користуванні громадян. На свинарських комплексах лікувальну роботу поводять в санітарних станках, а при масових захворюваннях – на місці утримання.

Головний (старший) лікар ветеринарної медицини господарства є керівником служби й організатором профілактичних, лікувальних та ветеринарно-санітарних заходів. Головний лікар ветеринарної медицини господарства має право забороняти введення на ферми, виведення з них, перегрупування тварин у господарстві у зв'язку з карантинними чи обмежувальними заходами; утримання тварин у приміщеннях, які не відповідають ветеринарно-санітарним та зоогігієнічним вимогам; використання для тварин недоброякісних кормів і води.

Роль ветеринарних спеціалістів полягає у повсякденному контролі за утриманням тварин та періодичним ветеринарним обстеженням пасовищ.

План проти епізоотичних заходів на кожен календарний рік складається з трьох розділів: діагностичне дослідження, профілактична імунізація, лікувально-профілактичні заходи.

Під час дослідження ТОВ АФ «Вперед» (свинотоварна ферма в селі Миколаївка, Сумської області, чисельність поголів'я свиней близько 10 тисяч) було виявлено, що для профілактики інфекційних захворювань свиней ефективним є впровадження таких заходів як: миття та дезінфекція приміщень (використовували засіб «Екоцид С»), розчин змінювали в дезбар'єрах кожні 4 дні), заправка дезбар'єрів та дезкилимків дезінфектантами (засіб «Екоцид С»), періодична дезінфекція повітря в присутності тварин, побілка станків тварин свіжо-гашеним вапном з інтервалом дві години (заборонено в присутності тварин).

Підбір родентицидних засобів проводили з урахуванням того, що СТФ зареєстровані біомаркери мишей і щурів. У підтриманні досягнутого епізоотичного благополуччя господарства невід'ємним заходом є дезінсекція та деакаризація. В господарстві відпрацьовано та довели свою ефективність такі інсектоакарициди як «АГІТА 10 WG» та «Себацил» (Ніженець Т. А., 2021).

Також в господарстві проводять планове алергічне дослідження основного стада на туберкульоз 1 раз в рік, серологічні дослідження на бруцельоз, лептоспіроз 1 раз на рік (2 квартал), моніторингові дослідження на хламідіоз (3 квартал року), репродуктивно-респіраторний синдром, АЧС (щоквартально), цирковірусну інфекцію, парвовірусну інфекцію, хворобу Тешена 2 рази на рік (1, 4 квартали).

При завозі маточного поголів'я – профілактичний карантин 30 днів.

Висновки. Правильна організація ветеринарної справи на свинарних комплексах є запорукою ефективної та безперебійної їх діяльності, зниження рівня зараження тварин та можливості збільшення кількості поголів'я. Профілактика інфекційних, інвазійних та незаразних хвороб свиней в господарстві забезпечується чітким виконанням планів протиепізоотичних та лікувально-профілактичних заходів, що передбачають діагностичні дослідження, ветеринарно-санітарні та лікувально-профілактичні заходи.

Бібліографічний список:

1. Аграрний сектор України. (б. д.) Agroua.net <http://agroua.net/economics/documents/category-115/doc-169/>
2. Недосєков В.В., Хаунхорст Е., & Жуковський М.О. (2019) Організація та економіка ветеринарної справи НУБіП.
3. Ніженець Т. А. (2021, Червень 2). Аналіз ефективності проведення протиепізоотичних заходів <http://repo.sau.sumy.ua/bitstream/>